

er blevet udtalt, kan realiseres eller ikke, derom skal jeg ikke tillade mig at sælde nogen Dom; jeg vil ansee det for meget rimeligt, at der, som Sagen nu staaer, efter de af Regjeringen i Folkethinget førte Forhandlinger, ikke vil kunne skee nogen egentlig Forandring i saa Henseende; men der er eet Punkt, hvorpaa jeg skal tillade mig at henlede Opmærksomheden, og det er, at der i en By, der ved sin Havn vil kunne besøges af mange fremmede Søfarende, som opholde sig der stundom i længere Tid, lettelig vil indtræde Conflictier, ved hvilke det vilde være høist fornødent at have en Politieembedsmand med den fornødne Dygtighed og Indsigt til at varetage det Fornødne. Hvor nødvendigt dette kan være, derpaa skal jeg tillade mig at anføre et Exempel fra den Tid, da jeg var Sognepræst paa Stedet. Det indtraf nemlig, at der fra Mandslaget paa et strandet stink Skib opstod Mytteri mod Capitainen, hvilket satte Beboerne i den største Uengstelse. Men vi havde da en Politieembedsmand, der viste den Conduite at samle og bevæbne endeel Borgere, som greb Mytteristifterne og satte dem i Forvaring, indtil man fik dem sendt til Finland, hvor de senere bleve straffede. Hvor vidt Urolighederne vilde være gaaede, hvis der ikke var gaaet saa enersigtilværks, er ikke let at beregne, og Sligt vil være endnu mere at befrygte for Fremtiden, naar flere fremmede Søfarende, paa Grund af den forbedrede Havn, ville indfinde sig der. Jeg skal derfor tillade mig at henvende det Spørgsmaal til den høitagtede Justitsminister, hvad der kan foretages for Byen Allinge, naar Byfoged- og Byskriver-Embederne blive forøenede, og der ikke er nogen Politieembedsmand paa Stedet; thi at en Betjent skulde kunne varetage det Fornødne under precare Forhold for den almindelige Sikkerhed, derom nærer jeg høilig Tvivl. Det vilde i ethvert Fald indeholde en stærk Beroligelse for Befolkningen, der i høi Grad er misfornøiet med den tilsigtede Forandring, at erholde om dette Punkt en Udtalelse fra den høitæredede Minister.

Justitsministeren: Efter den Stilling, jeg har indtaget til denne Sag i det andet Thing, kan det ikke være Andet, end at jeg med

Hensyn til Spørgsmaalet om Gagesatserne maa slutte mig til; hvad der blev udtalt af den ærede Afd. Landstingsmand for Kjøbenhavn (Madvig). Jeg maa gjentage, hvad jeg i det andet Thing har ytret, at de af Regjeringen foreslaaede Satser ere de ringeste, der kunde være Spørgsmaal om at tilstaae de paagældende Embedsmænd, og jeg troer med den første ærede Taler, at der ikke kan være Spørgsmaal om ved en Sag som denne at indlade sig paa, som han kaldte det, en Afprutning. Ministeren møder aabenbart ikke her som en Kjøbmand, der handler med Varer, men som den, der gjør Forslag til Maaden, hvorpaa Statstjenestens Løn bedst kan varetages, og jeg er gjennemtrængt af den fuldeste Overbevisning om, at Statstjenesten ikke kan komme til at gaae i sin Orden for disse Embeders Vedkommende med ringere Gagesatser end dem, der ere foreslaaede af Regjeringen. Den samme ærede Taler gjorde opmærksom paa, at det vilde være uhensigtsmæssigt at gaae ind paa at lade Contoirudgifterne bestemme i Finantsloven. Og saa deri maa jeg være fuldkommen enig med ham. Det ligger efter min Formening allerede i hele det Forhold, hvori Contoirudgifterne ville komme til at staae til Gageringen, at Hensynet til Gageringens Fastsættelse kan komme til at indvirke paa deres Størrelse, og jeg mener, at Finantsloven ikke er det Sted, hvor der bør tages Bestemmelser med Hensyn her til. Det var ogsaa derfor, at jeg i det andet Thing stillede et Endringsforslag om, at Beløbet for Contoirudgifterne skulde fastsættes ved særlig Lov; jeg troer, at man paa denne Maade vil komme til en hensigtsmæssigere og sikrere Ordning af denne Sag. Den ærede Landstingsmand, som sidst havde Ordet, har berørt et ganske specielt Tilfælde med Hensyn til den Kjøbstad, for hvis Interesse han talte. Foraa vidt der maatte være Spørgsmaal om nogen Jurisdictionforandring, vil dette ganske vist ikke kunne bringes ind under den nærværende Lov; men jeg troer ogsaa, at netop denne Lov ved sine Bestemmelser i § 8 giver Anvisning paa den Vej, man maa gaae for at faae en Jurisdictionforandring iværksat, saaledes at der indbringes et Andragende til Justitsministeriet, hvori der bliver fremsat, hvad der efter